

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמ"ר יעקב-דן (דני) טייכלר ז"ל

בן ריטה וישראל

נולד בירושלים

בתאריך כ"ט באדר תשי"ג, 16/3/1953

התגורר בירושלים

התגייס בפברואר 1972

שרת בחיל שריון

נפל בקרב

בתאריך י"ב בתשרי תשל"ד, 8/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 2 שורה: 6 קבר: 2

הותיר אחריו אב, אם ושלוש אחיות

בן 20 בנפלו

קורות חיים

יעקב-דן (דני), בן ריטה (רחל) וישראל, נולד ביום כ"ט באדר תשי"ג (16.3.1953) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "דוגמא" על-שם הרב עוזיאל ואחרי-כן המשיך בבית-הספר התיכון, בישיבה המקצועית "קריית נוער" בבית וגן בירושלים, במגמה של מכניקה. דני היה תלמיד טוב וחרוץ, ושקד בעיקר על לימוד הגמרא. מורהו מעיד עליו, שהיה "חריף-שכל, בעל כישרון ביטוי, וניחן בדמיון ובהעזה". הוא היה פעלתן מאוד ונמנה כמעט תמיד עם חברי ועד הכיתה, היה חבר בתנועת "בני עקיבא" בירושלים, חניך פעיל מאוד בסניף, וידו רב לו בארגון הטיולים ובתכנון המסיבות. דני אהב מוסיקה ושירים, הרבה לטייל ולסייר ברחבי הארץ, היה חובב ספורט ונלהב למשחק הכדורגל.

בימי החופשות מהלימודים בבית-הספר התנדב לסייע בתחנת מגן-דוד-אדום בירושלים, ואף השתלם בקורס לעזרה ראשונה, הקדיש שעות רבות לטיפול בנפגעים וסייע בהתרמת דם. חולים הרבה סעד גם לאחר שעזבו את התחנה, בבית-החולים או בביתם, וקשר עמם קשרי רעות עמוקים, ונהג לבקר אצלם גם לאחר שהחלימו. דני אהב לעזור לזולת והתנדב לכל משימה, אפילו היה הדבר כרוך באי-נוחות. הוא היה חרוץ וישר, נמרץ ובעל תעוזה, פעלתן, דייקן במעשיו ואת מלאכתו עשה באמונה. הוא היה חבר טוב לידידיו, סלחן וותרן ועשה ככל שיכול לקרב יריבים. הוא לא שמר טינה וקשה היה לכעוס.

חבריו סיפרו עליו, שהיה רגשן ועדין נפש, אנין טעם, אך אהב את הפשטות והיה צנוע במעשיו. תמיד היה אופטימי, לא נפל ברוחו, והרבה להתלוצץ ולהתבדח. לכל אדם התייחס באדיבות ובנימוס, וידע לעודד את רעיו בחיכוך הטוב. הוא היה בן נאמן להוריו ורחש להם כבוד רב.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

דני גויס לצה"ל בראשית פברואר 1972. הוא ביקש להתנדב לחיל-הרפואה ולהיות חובש, אלא שהוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס למקצועות טנקי "פאטון" ובקורס למפקדי טנקי "פאטון". בקורס זה היה חניך מצטיין והוענק לו ציון גבוה (98). הוא היה תותחן מצוין אחראי ומסור לתפקידו, ושימש דוגמה לחבריו במזגו הטוב ובסבילותו. הוא לא הקפיד על גינוני משמעת אך דרש ביצוע מדויק. חבר טוב היה ואהוב על מפקדיו ועל פקודיו. על חלקו בפעילות מבצעית הוענק לו "אות השירות המבצעי". כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים נשלח עם יחידתו לחזית סיני והשתתף בקרבות הבלימה נגד המצרים. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973) נפל דני בקרב בגזרה המרכזית, בתעוז "נוזל". הטנק שלו נפגע בטיל והוא נהרג במקום. בתחילה נחשב לנעדר. לימים נתגלתה גופתו ובכ' באדר תשל"ד (14.3.1974) הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אב, אם ושלוש אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "דני ז"ל היה חייל מסור ונאמן. הוא לחם בגבורה ודבק במשימותיו באומץ לב ובהכרה בשליחות שמילא". הוריו הוציאו לאור לזכרו ספר ובו דברים על דמותו, זכרונות, דברי שיר, מכתבים ותצלומים; כן תרמו לזכרו ספר תורה לבית-הכנסת "תומר" בירושלים, ונטעו לזכרו חורשה בהרי ירושלים; בסניף מגן דוד אדום בירושלים הוקמה אנדרטה לזכרו ולזכר עוד שלושה מתנדבים.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

טייכלר, יעקב-דן

יעקב-דן (דני), בן ריטה (רחל) וישראל, נולד ביום כ"ט באדר תשי"ג (16.3.1953) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "דוגמא" על-שם הרב עוזיאל ואחרי-כן המשיך בבית-הספר התיכון, בשיבה המקצועית "קריית נוער" בבית וגן בירושלים, במגמה של מכניקה. דני היה תלמיד טוב וחרוץ, ושקד בעיקר על לימוד הגמרא. מורו מעיד עליו, שהיה "חריף-שכל, בעל כישרון ביטוי, וניחן בדמיון ובהעזה". הוא היה פעלתן מאוד ונמנה כמעט

תמיד עם חברי ועד הכיתה, היה חבר בתנועת "בני עקיבא" בירושלים, חניך פעיל מאוד בסניף, וידו רב לו בארגון הטיולים ובתכנון המסיבות. דני אהב מוסיקה ושירים, הרבה לטייל ולסייר ברחבי הארץ, היה חובב ספורט ונלהב למשחק הכדורגל. בימי החופשות מהלימודים בבית-הספר התנדב לסייע בתחנת מגן-דוד-אדום בירושלים, ואף השתלם בקורס לעזרה ראשונה, הקדיש שעות רבות לטיפול בנפגעים וסייע בהתרמת דם. חולים הרבה סעד גם לאחר שעזבו את התחנה, בבית-החולים או בביתם, וקשר עמם קשרי רעות עמוקים, ונהג לבקר אצלם גם לאחר שהחלימו. דני אהב לעזור לזולת והתנדב לכל משימה, אפילו היה הדבר כרוך באי-נוחות. הוא היה חרוץ וישר, נמרץ ובעל תעוזה, פעלתן, דייקן במעשיו ואת מלאכתו עשה באמונה. הוא היה חבר טוב לידידיו, סלחן וותרן ועשה ככל שיכול לקרב יריבים. הוא לא שמר טינה וקשה היה לכעוס. חבריו סיפרו עליו, שהיה רגשן ועדין נפש, אנין טעם, אך אהב את הפשטות והיה צנוע במעשיו. תמיד היה אופטימי, לא נפל ברוחו, והרבה להתלוצץ ולהתבדח. לכל אדם התייחס באדיבות ובנימוס, וידע לעודד את רעיו בחיכוך הטוב. הוא היה בן נאמן להוריו ורחש להם כבוד רב.

דני גויס לצה"ל בראשית פברואר 1972. הוא ביקש להתנדב לחיל-הרפואה ולהיות חובש, אלא שהוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטיروנות השתלם בקורס למקצועות טנקי "פאטון" ובקורס למפקדי טנקי "פאטון". בקורס זה היה חניך מצטיין והוענק לו ציון גבוה (98). הוא היה תותחן מצוין אחראי ומסור לתפקידו, ושימש דוגמה לחבריו במזגו הטוב ובסבילותו. הוא לא הקפיד על גינוני משמעת אך דרש ביצוע מדויק. חבר טוב היה ואהוב על מפקדיו ועל פקודיו. על חלקו בפעילות מבצעית הוענק לו "אות השירות המבצעי". כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים נשלח עם יחידתו לחזית סיני והשתתף בקרבות הבלימה נגד המצרים. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973) נפל דני בקרב בגזרה המרכזית, בתעוז "נוזל". הטנק שלו נפגע בטיל והוא נהרג במקום. בתחילה נחשב לנעדר. לימים נתגלתה גופתו ובכ' באדר תשל"ד (14.3.1974). הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אב, אם ושלוש אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "דני ז"ל היה חייל מסור ונאמן. הוא לחם בגבורה ודבק במשימותיו באומץ לב ובהכרה בשליחות שמילא". הוריו הוציאו לאור לזכרו ספר ובו דברים על דמותו, זכרונות, דברי שיר, מכתבים ותצלומים; כן תרמו לזכרו ספר תורה לבית-הכנסת "תומר" בירושלים, ונטעו לזכרו חורשה בהרי ירושלים; בסניף מגן דוד אדום בירושלים הוקמה אנדרטה לזכרו ולזכר עוד שלושה מתנדבים.